

DESTINY

ရွှန်းလွှဲရည်နှိုင်း

(အပိုင်း - ၁)

"ညီမင်းယံ၊ မရောက်သေးဘူးလား"

"ဒီမှာ ၊ ဒီမှာ ၊ ရောက်ပြီ၊ ဟီး"

ထုံးစံအတိုင်း ချိန်းထားသည့်အချိန်ထက် နာရီဝက်လောက်
နောက်ကျပြီး ရောက်လာသော ညီမင်းယံသည် အစွမ်းကုန် ပြုံးပြပြီး မျက်နှာချိုသွေး နေလေသည်။ ။

"နောက်ကျလိုက်တာ၊ ဘယ်တော့မှ အချိန် မတိကျဘူး"

"အိပ်ရာထ နောက်ကျသွားလို့ ပါ၊ အစ်မရယ်"

"ကဲကဲ၊ ထားတော့၊ လူစုံပြီဆိုရင် အက စတိုက်မယ်"

"ဟုတ် အစ်မ"

ဆရာကန်တော့ပွဲနေ့တွင် တင်ဆက်မည့် ဖျော်ဖြေရေး အစီအစဉ်များကို အစမ်းလေ့ကျင့်ရန် ဖြစ်သည်။ ။ လေ့ကျင့်ဖို့ အတွက် ဟောခန်းမှာ မနက်၉နာရီအရောက် လူစုခိုင်းထားသည်။ ။ အက၄ ခါနီးပါး ပြန်လေ့ကျင့်ကြပြီးမှ နားချိန်ရသည်။ ။

"ကဲကဲ ခဏနားကြမယ်၊ ပြီးရင် စင်ပေါ်တက်ပြီး လေ့ကျင့်ကြမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ ထိုင်နေရင်း ဘေးနားမှ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ဆီ အကြည့်ရောက်သွားမိသည်။ ။

"လှလိုက်တာ"

ရွှေရောင် ဆံနွယ်လေးတွေက အခွေလေးတွေလိုက် ပခုံးထက်တွင် ဝဲကျနေသည်။ ။ မျက်နှာမှာ မိတ်ကပ်တော့ မလိမ်းထား။ မျက်ခုံးနက်နက် ခပ်ထူထူ၊ အသားညိုညိုဖြင့် သူမရဲ့ မျက်ဝန်းတွေက သိပ်ကိုစူးရှသည်။ ။

"ဟာ ချောလိုက်တာ၊ လှလိုက်တာကွာ၊ ကြွေပြီ၊ တကယ်ကြွေပြီ ချစ်စရာလေး"

"ညီမင်းယံ၊ ရူးသွားတာလား"

"ဟိုမှာ ကြည့်စမ်း ... တွေ့လား၊ ကောင်မလေးက တော်တော်ချစ်ဖို့ ကောင်းတယ်ကွ၊ တကယ့်ကို အဖြူထည် ပုံစံမျိုးလေး"

"ဟေ့ကောင် ညီမင်းယံ၊ သိပ်ပြီး ငမ်းကြောထမနေနဲ့ ၊ ဟိုမှာ ကြည့်ဦး၊ မင်းဟာမလေးက ပုဆိုးကြီးနဲ့ ကွ"

"ဟမ်"

ကျွန်တော် တကယ်ကြီး နင်သွားသည်။ ။

ဘယ့်နှယ်ဗျာ၊ တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် ရင်ခုန်မိတာကြီးက ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို တဲ့ လား။

ဒါပေမဲ့၊ တော်တော်တော့လှသည်။ ။ ကျွန်တော် အကြာကြီး စိုက်ကြည့်နေမိပြီး သူကလည်း ပြန်အကြည့်မှာ အကြည့်ချင်းတွေ ခဏခဏဆုံ

သည်။

မဖြစ်ဘူး ဒီနေရာကနေ မြန်မြန်လစ်မှ။

"စင်ဒရဲလား ပြဇာတ်ကကြမှာ လေ"

"ဗျာ ဪ"

ဘယ်လောက်ထိ ငေးကြည့်နေမိမှန်းမသိ။ စီနီယာ အစ်မတစ်ယောက် ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်ပြီး စကားလာပြောတော့မှ သတိဝင်လာသည်။

"ကဲ စမယ်"

သူတို့ အဖွဲ့လည်း စပြီး လေ့ကျင့်နေကြသည်။

အံ့မယ်၊ သူက တကယ့်မိန်းကလေး အတိုင်းပါလား။ ကြမ်းတိုက်နေသည့် ပုံလေးများ သနားစရာလေး။

"စင်ဒရဲလားလေးက မိန်းကလေး ဖြစ်သင့်တာကိုကွာ"

တစ်မနက်လုံး အကတွေတိုက်ပြီး အားလုံးပြီးစီးတော့မှ ကန်တင်းသွားကြသည်။ လေ့ကျင့်ပြီးတော့ လူက အတော်လေးကို ပင်ပန်းသွားသည်။ Dream High လည်း ကရလွန်းလို့ သီချင်းပင် အလွတ်ရတော့မည်။

စီနီယာ အစ်မတစ်ယောက်ကို ထိုစင်ဒရဲလားလေးအကြောင်း မေးကြည့်မိသည်။

"ရိုန်းထက်နိုင်"

"ဘယ် year ကလည်း အစ်မ"

"2nd year"

"ဪ"

"ကျွန်တော်က မိန်းကလေး ထင်နေတာ"

"မင်းကြွေသွားလို့ လား မဖြစ်ဘူးနော်"

"အာ မဟုတ်ပါဘူး အစ်မကလည်း ယောက်ျားကြီးချင်းကို ကြွေစရာ လား ဒီအတိုင်း မေးကြည့်တာပါ"

"ပြီးတာပါပဲ သူကတကယ့် playboy၊ ဆိုးလိုက်တာ ဆိုတာလည်း ပြောမနေနဲ့ ၊ ဆေးလိပ်လည်း အရမ်းသောက်တယ်၊ ပြီးရင်အချိန်ပြည့် bar ရောက်နေတာ၊ ပွေ့ရှုပ်လိုက်တာလည်း အရမ်းပဲ ကြိုက်တာလည်း တကယ့် အကိတ်မလေးတွေမှ ကြိုက်တာ"

"ဪ ... တော်တော်ဆိုးတာပဲ၊ မထင်ရဘူးနော်"

"သူက prince လေ၊ မသိဘူးလား"

"ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော် အခုမှ သတိထားမိတယ်၊ အရင်က မသိဘူး"

"မင်းမို့လို့ မသိတယ်၊ သူက မိန်းကလေးတွေကြားမှာ တအားနာ မည်ကြီးတာ၊ ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်လေ"

"သိပ်လည်း မချောဘဲနဲ့ ကို"

"မသိပါဘူး၊ တော်တော်များများ သူ့ကို ကြိုက်ကြတယ်"

ဟုတ်သည် ။ တကယ်တမ်း သူကသိပ်မချောပါ။ သိပ်မချောလို့ ကျွန်တော် မသိတာပေါ့ ... သူ့သူငယ်ချင်းကမှ ချောသေးသည် ။ အသားဖြူဖြူ အရပ်ရှည်ရှည်နဲ့ ကိုရီးယားမင်းသား ပုံစံလေး။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် မိန်းကလေးတွေပဲ ကြိုက်တာပါ။

ယောက်ျားတွေ လုံးဝ လုံးဝမကြိုက်။

ကျွန်တော်ကြိုက်တာ Yoon Eun Hye မမလို ပုံစံမျိုး။ တကယ်ပါမကို
အရမ်းကြွေတာ။ My fair lady ဇာတ်ကားမှာ ဆို မမလေးက သိပ်ကိုအ
ထာကျပြီး တကယ့် အမိုက်စား။

* * *

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော် ပထမနှစ်ပြီးသွားသည် အထိ အချစ်ရေးက ကံ
ခေနေဆဲ။ ဘယ့်နှယ်ဗျာ အတန်းထဲမှာ လည်း အချောအလှ ကောင်မ
လေးရယ်လို့ မတွေ့။ စီနီယာမမတွေကတော့ ပိုင်ရှင်တွေနဲ့ ။ မတတ်နိုင်
။ ဒုတိယနှစ် ရောက်နေပြီပဲ၊ ဂျူနီယာလေးတွေကို သွားချောင်းရမည်။ ဒီ
တစ်သက်တော့ အချစ်နဲ့ တွေ့လောက်ပါရဲ့ ။ အဆောင်လျှောက်လမ်းတွ
င် လမ်းလျှောက်နေရင်း ကျွန်တော့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် မြင်လိုက်ရ
သော မြင်ကွင်းကြောင့် အနည်းငယ် အံ့သြသွားသည် ။

"ဟင်စင်ဒရဲလား အဲလေ ရှိန်းထက်နိုင်"

မနှစ်က သူတို့ စင်ဒရဲလား မကဖြစ်ကြ။ အဲ့ကတည်းက တစ်ခါပဲ
တွေ့ပြီး ကျွန်တော် သူ့ကို ထပ်မတွေ့ခဲ့။ အနက်ရောင် ရုပ်အင်္ကျီ
လက်ရှည်၊ ပုဆိုးအနက်ရောင်ဖြင့် တော်တော်လေး ကြည့်ကောင်းသည်
။ အင်္ကျီလက်ကို ခေါက်တင်ရင်း ဖုန်းပြောနေပုံကလူကို မှ င်သက်စေသ
ည် ။

*ဒီလိုဆိုတော့လည်း ခန့်သား *

ကျွန်တော့်ဘေးက ဖြတ်လျှောက်သွားတော့ ကျွန်တော့်ထက် အရပ်နည်းနည်း ပိုမြင့်နေတာ သတိထားလိုက်မိသည် ။ သူက တတိယနှစ်ကျောင်းသား။

"နေပါဦး၊ 3rd year အခန်းက ငါတို့ အခန်းရဲ့ ဘေးမှာ ထင်တယ်"

ဒါဆို တစ်နှစ်လုံး ကျွန်တော်တို့ ထပ်တွေ့ရဦးမှာ ပေါ့။ ပေါက်ကရအတွေးတွေကို ခေါင်းတစ်ချက်ခါပြီး ဖယ်ရှားလိုက်ကာ အတန်းထဲသို့ ဦးတည်လိုက်ရသည် ။

(အပိုင်း - ၂)

"ညီမင်းယံ မင်းနဲ့ ဟိုကောင်မလေးရဲ့ အင်္ကျီအရောင်တူတယ်၊ ကြည့်စမ်း၊ soul mate တွေများ လား"

"တော်စမ်းပါကွာ၊ မင်းတို့ ငါ့ကိုဘာလို့ လူတိုင်းနဲ့ လိုက်ပေးစား နေကြတာလဲ"

"မင်းကလည်း "

"မစကြနဲ့ တော့ ငါ့မှာ ချစ်ရတဲ့ သူ ရှိနေပြီကွ"

"ဘာ ... တကယ်လား၊ ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကလဲ"

"ဖြည်းဖြည်းအော်ပါကွ၊ မပြောပြဘူး၊ လုံးဝပဲ"

"မင်းကွာ ဒီသူငယ်ချင်းတွေမှ မပြောပြရင် ဘယ်သူ သွားပြောပြမလဲ ၊ မပြောချင်နေပေါ့ကွာ၊ ကိုယ့်ဘာသာ သိရတဲ့ တစ်နေ့ မင်းသေဖို့ သာ ပြင်ထား"

"အဟက်၊ မင်းတို့ မသိစေရဘူး"

အဲ့ကောင်တွေက ဒီလိုပဲ၊ ကျွန်တော့်ကို တွေ့သမျှ မိန်းကလေးတွေနဲ့ လိုက်ပေးစားနေတာ။ တကယ်တမ်းကတော့၊ အင်း ... စိတ်ရှုပ်လာလို့ ချစ်ရမည့်သူရှိပြီ ဘာညာပြောလိုက်တာ၊ တကယ်တမ်း မရှိပါ။ ကျွန်တော့်

ကို ရင်ခုန်အောင် လုပ်နိုင်သည့် သူဆိုလို့ မရှိသလောက် ... ဟာ အဲဒီ အကြည့် စူးစူးတွေ ... ဟာကွာ ရင်ခုန်ပြန်ပြီလား ကျွတ်စ်မဖြစ်နိုင်တာ။

*စင်ဒရဲလားက ဘာလို့ ... အဲလေ ရှိန်းကဘာလို့ အတန်းရှေ့က ဖြတ်သွားတာလဲ *

နေပါဦး ရှိန်းလို့ ခေါ်လိုက်မိပြန်တာလား

ဟာ ကျွန်တော်ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ။

အဲ့တာ အထီးပါဆို စိတ်ထိန်းစမ်း ညီမင်းယံ၊ စိတ်ထိန်း

ထူးဆန်းသည် ။ ရှိန်းထက်နိုင်ကိုတွေ့တိုင်း မျက်လုံးအကြည့်က သူ့ ဆီကခွာလို့ မရတော့။ မျက်လုံးချင်းဆုံရင် သူ့အကြည့်တွေက သိပ်ကို ... အင်း ... တစ်မျိုးကြီး အဲ့တာကြောင့် ကြောက်လို့ ရင်ခုန်တာဖြစ်မှာ ပါ။

"မင်း ... မင်း ဟေ့ကောင်၊ ညီမင်းယံ မင်း ဟိုနေ့က စင်ဒရဲလားကို ကြွေသွားတာများ လား"

"ဟာ သန့်စင်မင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ပေါက်ကရတွေ၊ ငါက ယောက်ျား စစ်စစ်ကွ "

"မင်း အဲ့အစ်ကိုကြီး အတန်းရှေ့က ဖြတ်သွားတာကို လိုက်ကြည့်နေ တာလေ၊ မျက်လုံးတောင် ကျွတ်ကျတော့မယ်"

"တော်စမ်းပါကွာ၊ ဆရာမ လာပြီ တိတ်တိတ်နေ"

"အေးပါကွာ လက်ပူးလက်ကျပ် မိလို့ ကတော့ မင်းမလွယ်ဘူးမှတ်"

"ကျွတ်စ်"

ဟာဒုက္ခပါပဲ၊ သန့်စင်ဆိုသည့်ကောင်က လူအကဲခတ် သိပ်တော်တာ ။ ချက်ချင်းကို ရိပ်မိတာ။ ဟာ ... မဟုတ်သေးပါဘူး။ ရိပ်မိတယ်ပြောရ

အောင် ကျွန်တော်က သူ့ကိုကြိုက် ... ကြိုက်.... ဟာကွာ ဖြစ်စရာလား။
ကျွန်တော်ကလည်း ယောက်ျား သူကလည်း ယောက်ျား မဖြစ်နိုင်တာ။
ကျွန်တော်ဘာတွေ တွေးမိနေတာပါလိမ့်။ မဖြစ်သင့်တာ။ ကျွန်တော်
ကြိုက်တာ Yoon Eun Hye လို typeမျိုးပါ။

"ငါမမကိုပဲ ချစ်တာသေချာတယ်၊ ဆက်မတွေးနဲ့ တော့ ညီမင်းယံ"

အတန်းချိန် ပြီးသည် နှင့် ကန်တင်းကို အပြေးလေး သွားရသည် ။
ကန်တင်းမှာ ခပ်မြန်မြန် စားသောက်နေရသည် ။

"ညီမင်းယံ မြန်မြန်စား paper ချိန်တက်ရဦးမယ်"

"ခြည်ရာ ဖြည်းဖြည်းပေါ့ အေးဆေးမှ ဝင်ကြမယ်လေ တော်ကြာစာ
တွေ သင်နေရဦးမယ်"

"ကျမှာ နင်က"

"ငါကျရင် နင်လည်း မအောင်ဘူး"

"Shit !"

"အရိုင်းအစိုင်းမ"

ခြည်ဆိုတာကတော့ စိတ်ကုန်ဖို့ အကောင်းဆုံး သူငယ်ချင်းတွေထဲ
က တစ်ယောက်။

"ခြည်သိလား ဒီကောင် ချစ်နေတဲ့ သူ ရှိပြီတဲ့ "

သန့်စင် ဒီကောင်ဆေးထိုးပြီ။

"အဟွတ်အဟွတ်"

ကျွန်တော့်မှာ ရေသောက်နေရင်း သီးတောင် သီးသွားရသည် ။

"ဟုတ်လား ဘယ်သူလဲ"

"မပြောဘူးကွ ဒီကောင်လျှို့ထားတယ်"

"သိလို့ ကတော့ သေဖို့ သာပြင်"

"အေး ငါလည်း ကြိမ်းထားတယ်"

ဒီ၂ကောင်နဲ့ တော့ခက်တယ် သိပ်စပ်စုကြတာပဲ။ စကားများ နေတာ
ရပ်ပြီး အဆောင်ကို ပြန်လည် ချီတက်ရပြန်သည်။ ။

"တီချယ်ဝင်ခွင့် ပြုပါ"

အုပ်စုလိုက်ကြီး အရှေ့ပေါက်ကနေ ဝင်ကြပြီး အနောက်ဆုံးတန်းမှ
နေရာယူကြသည်။ ။

ကျွန်တော်က အရှေ့တန်းတွေနဲ့ သိပ်ပြီးဓာတ်မတည့်။ ဒါကြောင့် ထို
င်ရင် နောက်ဆုံးတန်းပဲ အမြဲထိုင်ဖြစ်သည်။ ။

"ဟေ့ကောင် မင်းယံထကွာ"

"သန့်စင်ရာ ငါခဏအိပ်ဦးမယ်"

"ခွေးကောင်ရဲ့ ၊ ဆရာမ စာသင်နေတယ်လေ"

"အင်း"

မှောက်အိပ်နေရာက မထချင် ထချင်နဲ့ ထပြီး စာအုပ်မှာ ပုံ ဆွဲနေလို
က်ရသည်။ ။ တော်ကြာ စာလိုက်ကြည့်နေရင် ထပ်ပြီးအိပ်ချင် နေမှ ဖြင့်။

ကျွန်တော်က စာနဲ့ လည်း ဓာတ်မတည့်ပါ။ allergic ရှိသည်။ ။ စာမြင်
တာနဲ့ ကို ငိုက်တာ။

"ဟေ့ကောင်ရပ်စမ်း"

"မြန်မြန်လာကွာ ကြာတယ်၊ တိုးတိုးတိတ်တိတ်နေဟ ဟိုမှာ စာသင်
နေတယ်"

အသံတွေ ဆူညံနေလို့ ပြတင်းပေါက်ကနေ ကြည့်လိုက်တော့ ...

"ရှိန်း ... ရှိန်းထက်နိုင်"

ဪ သူကန်တင်းသွားမလို့ ထင်ပါရဲ့ ။

ဘာရယ်မဟုတ် မျက်စိတစ်ဆုံး လိုက်ကြည့်မိသည့်အခါ

"အမလေး လန့်လိုက်တာ"

"မင်းဘယ်သူ့ကို လိုက်ကြည့်နေတာလဲ ညီမင်းယံ"

"အဟမ်း ... ကြည့်စရာလား ဘယ်သူ ကြည့်ရမှာ လဲ လျှောက်မ
တွေးနဲ့ "

"ဘယ်သူက ဘာပြောနေလို့ လဲ"

"ဟာ ... စာကြည့်မစနဲ့ "

"ဟောဗျာ ငါဘာကိုစလို့ လဲ ရှက်ရမ်းရမ်းမနေနဲ့ "

"မပြောတော့ဘူး"

ကျွန်တော်ဘာလို့ သူ့ကို လိုက်ကြည့်မိနေတာပါလိမ့်။

ရှိန်းက မိန်းကလေးလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ ။

ပြီးတော့ ကျွန်တော်က ယောက်ျားစစ်စစ်ပါ။ မဖြစ်နိုင်တာ မဖြစ်သင့်
တာ။ မရဘူး ကျွန်တော်သူ့ကို ချစ်မိလို့ မရဘူး။

*လုံးဝမချစ်သင့်တဲ့ သူ့ကို မချစ်ရဘူး *

ဦးနှောက်က အမိန့်ပေးနေပေမဲ့

နှလုံးသားဆိုတာကလည်း စကားနားထောင်သည့် အမျိုးမဟုတ်
တော့ ရင်ခုန်သံတွေက အထိန်းအကွပ်မဲ့ နေပြန်ရော။
ရူးချင် လာပြီ ညီမင်းယံရာ မင်းဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ။

အပိုင်း (၃)

မနက်စောစော ကားဂိတ်ကို သွားသော်လည်း အတော်လေး နောက်ကျနေပြီမို့ အမြန်ပြေးရသည်။ ။

မနက် မနက်ဆို အိပ်ရာက လုံးဝမထနိုင်။ ညဘက် ဇာတ်ကားတွေကြည့်ပြီး အမြဲခနာရီ၂နာရီမှ အိပ်ဖြစ်တော့ ပန်ဒါမျက်လုံး ဖြစ်နေလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင် စိတ်ပျက်မိသည်။ ။

"ညီမင်းယံ မင်းပေါ်လာသေးတယ်နော် သေသွားပြီ ထင်နေတာ"

"၃၆၂ နှစ် လောက်ကြာတယ် စောင့်ရတာ"

"မင်း စောစောရောက်တဲ့ နေ့ အနောက် အရပ်က နေထွက်မလားပဲ"

လူကိုတွေ့တာနဲ့ တစ်ယောက်တစ်မျိုး မေတ္တာပို့ကြသော သူငယ်ချင်းတွေ။

*အရူးကောင်တွေ ကောင်းကိုမကောင်းဘူး *

"မင်းယံ စာရပြီလား"

"ဟမ် စာ ... ဘာစာလဲ၊ စာအကြောင်းပြောရင် ban မယ်"

"မင်းကကျမှာ ၊ ဒီနေ့ tuto ဖြေရမှာ လေ သူတောင်းစားရဲ့ "

"တော်စမ်း ငါကျရင် မင်းတို့ ကောင်တွေလည်း တစ်ကောင်မှ မ
အောင်ဘူး၊ tuto များ ညနေမှ ဖြေရမှာ ကို တစ်နေကုန်ကျက်ချိန် ရှိသေး
တယ် အေးဆေး"

ညီမင်းယံ ဆိုသော ကျွန်တော်မှာ ထိုကဲ့သို့သော လူသားမျိုးပါ။

* စာနဲ့ ပတ်သက်ရင် လုံးဝ allergic ရှိတယ်ဗျ *

တင်စားပြီး ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်နဲ့ စာက တောင်ကိုရီးယား
နဲ့ မြောက်ကိုရီးယားလိုပေါ့ဗျာ။ တော်သေးတာပေါ့ ညဏ်လေးက ကော
င်းနေလို့ ။

Bus ကားပေါ် ရောက်သည် နှင့် ဖုန်းကိုထုတ်၊ နားကြပ်တပ်၊ သီချင်း
ဖွင့်ပြီး အိပ်စက် အနားယူရန် ပြင်ဆင်လိုက်သည် ။

"ဟေ့ကောင် သေတော့မလို့ လား"

"သိရဲ့ သားနဲ့ များ မင်းမို့လို့ ပါးစပ်အညောင်းခံ မေးနေသေး"

ကား ပေါ်မှာ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာ ရောက်နေသလို အိပ်တတ်သည်
မှာ ကျွန်တော့်အကျင့်။

"မင်းယံ၊ ဟိုမှာ မင်းရဲ့ စင်ဒရဲလား"

"ဟင် ဘယ်မှာ လဲ"

"မှတ်တိုင်မှာ ရှာမနေနဲ့ မင်းယောက်ဖက ကားပေါ်တတ် လာပြီ"

"ရှိန်း"

"ဪ ခေါ်တာကိုက ရှိန်းတဲ့ လား"

"ဟေ့ကောင် မစနဲ့ "

"မကြိုက်ဘူး မကြိုက်ဘူးနဲ့ များ အကြည့်တော့ တစ်ဖဝါးမှ မခွာ နိုင်ဘဲနဲ့ "

"သန့်စင် တိတ်တိတ်နေကွာ"

ရိုန်းက ထုံးစံအတိုင်း အနက်ရောင် အင်္ကျီလက်ရှည်နှင့်၊ ဆံပင်က တော့ သေချာဖီးလာပုံမပေါ်။ သူလည်း ကားပေါ်ရောက်တာနဲ့ နားကြပ် တပ်ပြီး ဘေးမှန်ကို မှီအိပ်တော့တာပဲ။

အိပ်ချင်မူးတူး ရပ်နဲ့ တောင် ချောနေဆဲ ဆိုတာတော့ ဝန်ခံရမည်။

သူက ကျွန်တော့်ရဲ့ အရှေ့၂ခုလောက်မှာ ထိုင်သည် ။ ရှေ့တည့်တည့် တော့မဟုတ်။ အင်း ... သူက ဟိုဖက်ခြမ်းမှာ ။

အဲ့ဘက်က နေပူတဲ့ ဘက်ကို သူမသိဘူးလား။

* အာ သူ့ဘာသာ ပူပူမပူပူ မင်းနဲ့ ဘာဆိုလဲ ညီမင်းယံ မင်းဘာ တွေ ဒီလောက်ကြည့်နေတာလဲ စိတ်ထိန်းစမ်း *

"ညီမင်းယံ တော်ရုံဘဲ ကြည့်ပါဟယ် မျက်တောင်လေး ဘာလေး ခတ်ဦး"

"ဝက်မ နင်တိတ်တိတ်နေစမ်း"

"နင်တော့ သေဖို့ သာပြင် ညီမင်းယံ နင်ချစ်နေတာ ဘယ်သူလဲ သိ သွားပြီ"

"ကျွတ်စ် ခြည်ရာ ပေါက်ကရတွေ မပြောစမ်းနဲ့ မချစ်ပါဘူးဆို"

"မလိမ်နဲ့ ညီမင်းယံ ခုထိတောင် အကြည့်မလွှဲ နိုင်သေးဘဲနဲ့ များ နင် ရင်ခုန်နေတယ် မှတ်လား"

"ဟင်ငါ ..."

ထူးဆန်းစွာ ခုန်နေသော ရင်အစုံက မချစ်ပါဘူးလို့ အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ အော်ဟစ်နေမှုကို ဟားတိုက် ရယ် နေသကဲ့သို့။

"ငါက သူ့ကို မဖြစ်နိုင်တာ"

သူက ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်လေ ပြီးတော့ ငါကလည်း ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်။ ပိုဆိုးတာက သူကခပ်ချေချေ playboy၊ ဒါပြင် s straight ကြီး။ အဲငါလည်း straight စစ်စစ်ပါ သူ့ကို မတွေ့ခင်ရထိ။

ဟာကွာ ငါဘယ်လိုတွေ တွေးမိနေတာလဲ မတွေ့ခင်ရထိဆိုတော့ အခုက

* ငါချစ်မိသွားတာများ လား *

"မင်းယံ မင်းသူ့ကို မထင်ထားဘဲတွေ့တာ ၃ ကြိမ်ကျော်ပြီ ဒါ destiny ထင်တယ်ကွ"

ကျွန်တော် ဘာမှ ပြန်မပြောမိတော့။

စင်ဒရဲလားပုံစံနဲ့ ပထမဆုံး စတွေ့တယ်။

လုံးဝမတွေ့ရတော့ဘဲ ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် 2nd yr စတက်တဲ့ နေ့မှာ ထပ်တွေ့တယ်။ အတန်းရှေ့မှာ တွေ့တာရယ်၊ အခုရယ်ဆိုတော့ အင်း ၃ ကြိမ် ဘယ်ကတော့မလဲ။

*အချစ်ဆိုတာ မထင်မှတ်ထားတဲ့ အချိန် မထင်မှတ်ထားတဲ့ နေရာမှာ တွေ့တတ်တာမျိုး *

မထင်မှတ်ဘဲ မသိစိတ်က အချိန်တိုတိုအတွင်း ချစ်မိသွားတာမျိုး။

မချစ်သင့်တဲ့ လူမှန်းသိသိနဲ့ ချစ်ခြင်းကို တားဆီးရပ်တန့်ဖို့ မတတ်နိုင်

င်တာမျိုး။

ခက်တယ် ကျွန်တော်နဲ့ အချစ်ဆိုတာကြီးနဲ့ စတွေ့ပြီ ... ကံတရားက သိပ်ရက်စက်သည် ။

*မဖြစ်နိုင်တဲ့ အချစ်မျိုးနဲ့ မှ ကျွန်တော့်ကို ထိတွေ့မိစေသည် *

ကားပေါ်ကဆင်းတော့ ရှိန်းအနောက်ကနေ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက် နေမိသည် ။

ထီးအဝါကြီး တစ်ချောင်းနဲ့ အတော်လေးရယ်ဖို့ ကောင်းတယ်ဗျ။ လမ်းလျှောက်တာက မြန်လိုက်တာရှိန်းရာ။

"ညီမင်းယံ ! ငါတို့ ကို စောင့်ပါဦးဟဲ့"

ခြည်ရဲ့ အော်သံက တစ်တိုင်းပြည်လုံးတောင် ကြားနိုင်သည် ။ သူ့အသံကြောင့် ရှိန်းကလည်း လှည့်အကြည့် ... ကျွန်တော်က သူ့အနောက်တည့်တည့် ၃ လှမ်းလောက် အကွာမှာ ။

၁၈က္ကန့်၊ ၂၈က္ကန့်၊ ၃၈က္ကန့်။

အကြည့်ချင်းဆုံချိန် ခဏလေးတောင် ရင်တွေက သေမလို ခုန်နေသည် ။

"ဝက်မ မြန်မြန်လာ အရမ်းကြာတယ်ကွာ"

ကြောက်လို့ ကျွန်တော်ကအရင် ခပ်မြန်မြန် အကြည့်လွှဲမိသည် ။

"လာနေပြီ မသာရဲ့ နင်ကဘာတွေ လောနေတာလဲ ငါသိတယ်နော် အဟင်းဟင်း တစ်စုံတစ်ဦးနဲ့ တူတူသွားမလို့ လား"

"ခြည်"

ကျွန်တော်လန့်ပြီး အရှေ့ကို ပြန်ကြည့်တော့ ရှိန်းက ခပ်ဝေးဝေး

တောင် ရောက်နေပြီ။

တော်သေးတာပေါ့။

* * *

နောက်ကျနေလို့ မြန်မြန်သွားနေရင်း အသံတစ်သံကြားလို့ ၊ အင်း
တာတဲ့ ၊ "ညီမင်းယံ" တဲ့ ၊ အနောက်ကို လှည့်ကြည့်မိတော့ ခပ်ဝိုင်းဝိုင်း
မျက်ဝန်းတစ်စုံနှင့် ဆုံဖြစ်သည် ။

တိတိကျကျပြောရရင် Rehearsal နေ့ဟောခန်းမှာ ကတည်းက ကျွန်
တော့်ကို စိုက်ကြည့်နေသည့် မျက်ဝန်းတွေ။

အသားဖြူဖြူ အရပ်ရှည်ရှည် အဲကျွန်တော့်ထက်တော့ ခေါင်းတစ်
လုံးစာလောက် ပုသည် ။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ကိုက ရှည်နေတာပါ။

ဝိန်လည်း မဝိန်ဘူး ဝလည်း မဝဘူး အနေတော်လေး။ မျက်လုံး ဝိုင်း
ဝိုင်းလေးတွေ၊ မျက်ကွင်းကတော့ တော်တော်လေး ညှိနေသည် ။

* ဒီကောင်လေး ညဆိုမအိပ်ဘဲ ဖုန်းတွေ ကြည့်နေပုံရတယ် *

အင်္ကျီအဖြူ ပုဆိုးအမည်းနဲ့ တော်တော်လေးတော့ ကြည့်ကောင်းသ
ည် ။

ခုနက ကားပေါ်မှာ လည်း တွေ့ခဲ့သေးသည် ။ ကားပေါ်တတ်တော့
သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စကားပြောနေတာ တွေ့လိုက်သည် လေ။

"ရှိန်းထက်နိုင်"

" Present တီချယ် "

"ဘယ်မှာ လဲ လူက "

"ကျွန်တော် ဒီမှာ ပါ"

အကုန်လုံး အကြည့်တွေက တံခါးပေါက်ဆီသို့။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် roll call ခေါ်တာ ကိုယ့်နာမည်ကြားတော့
လည်း ထူးရတာပေါ့ဗျာ။

* * *

"ညီမင်းယံ၊ ဟဲ့ညီမင်းယံ၊ ဟိုမှာ နင့်ကိုကို"

"ခြည်၊ တိုးတိုးပြောစမ်း"

ရှိန်း ... ဟုတ်တယ် ကျွန်တော့်ရဲ့ ရှိန်း။

ကန်တင်းမှာ သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ထိုင်နေသည်။ ။

"ညီမင်းယံ ညီမင်းယံ"

"ညီမင်းယံ ညီမင်းယံ"

"မင်းတို့ တွေ သေချင်နေလို့ ငါ့နာမည်ကို အဲလောက်ထိ အော်နေကြတာလား Shit""

"မရိုင်းသင့်ပါ"

"အေးလေဟယ် အရိုင်းအစိုင်းကောင်"

သန့်စင်နဲ့ ခြည်ကို ဘယ်လိုမှ မနိုင်။

ကျွန်တော့်နာမည်ပဲ အော်ပြောနေကြတာ။ အော်တာမှ ရှိန်းကို ကြည့်ပြီးကို အော်နေကြသည်။ ။ ဟိုက ကျွန်တော့်ကို ခပ်စူးစူး မျက်ဝန်းတွေနဲ့ ကြည့်နေပြီ။

ကျွတ်စ် ရှက်လိုက်တာများ သူတို့ လုပ်တာနဲ့ ကြိုက်နေတာ သိသွားတော့မှာပဲ။

"ညီမင်းယံ ညီမင်းယံ"

ကြားရပြန်ပြီ ဒီနာမည် ..။

သူတို့ အဖွဲ့ ဆိုင်ထဲ ဝင်လာကတည်းက ကျွန်တော့်ကိုတွေ့တာနဲ့ ညီမင်းယံကို အော်ခေါ်နေကြသည်။ ။ အော်ခေါ်တာမှ ရိုးရိုးမခေါ်၊ ကျွန်တော့်မျက်နှာကို ကြည့်ပြီးခေါ်ကြတာ အခုချိန်ထိ။

ဟိုက သူ့သူငယ်ချင်းတွေကို ပါးစပ်တွေ အတင်းလိုက်ပိတ်ပြီး တွေတာနဲ့ ကောက်ရိုက်နေသည်။ ။ paper စာအုပ်တွေနဲ့ ရိုက်တာမှ ဖြောင်းခနဲ။

မျက်နှာတွေလည်း နီရဲနေသည်။ ။

တမင်တကာ စနေကြလို့ များ လား။

"ရှိန်းထက်နိုင် မင်းကို ဟိုဝိုင်းက ဝိုင်းကြည့်နေကြသလိုပဲ"

"မသိပါဘူးကွာ"

"အဲ့တာ ငါတို့ မေဂျာက မဟုတ်လား"

"ဟုတ်မှာ ပေါ့"

စားကြသောက်ကြပြီး သကာလ။

"ရှင်းမယ်"

"ခေါက်ဆွဲကြော်ရယ် အအေးရယ် ဘယ်လောက်လဲ"

"အစကို စားထားတာက ရှင်းပြီးသွားပြီဗျ"

"ဘယ်သူ ရှင်းတာလဲ"

"ခုနက ဟိုအနီရောင်အင်္ကျီနဲ့ ကောင်မလေး"

"ဘယ်လောက်ကျလဲ"

"ခေါက်ဆွဲကြော်က ၁၅၀၀ရယ် အအေးက၅၀၀ အားလုံး၂ထောင်ပါ

"

"ကောင်းပြီ၊ ရှေ့၂ထောင် အဲ့ကောင်မလေးကို ပြန်ပေးလိုက်၊ ပြီး တော့ပြောလိုက်၊ ရှိန်းထက်နိုင် ဆိုတဲ့ ကောင်က ကိုယ့်ဘာသာ ဝယ်စား နိုင်တယ်လို့ "

ပြောပြီး ၁ထောင်တန်၂ရွက် ထုတ်ပေးလိုက်တော့ အဲဒီအနီရောင် ကောင်မလေး ချက်ချင်းရောက် လာလေသည်။ ။

"ကိုရိုန်းထက်"

"ဘာလဲ"

"ဟို ညီမရှင်းပြီးသားလေ"

"အဲဒီတော့"

"ဟို မရှင်းနဲ့ တော့လေ"

"ငါမင်းကို ရှင်းခိုင်းလား"

"ဟို သဲကလေး စေတနာနဲ့ ကိုရိုန်းထက်နဲ့ ခင်ချင်လို့ ..."

"မလိုဘူး ငါမင်းကို မခင်ချင်ဘူး နောက်လည်း အကျိုးမရှိတာတွေ
မလုပ်နဲ့ "

ပြောပြီးချက်ချင်း ရိုန်းထထွက်သွားသည်။ ။ ဝိုင်းချင်းနီးနေတာမို့ ညီ
မင်းယံ အကုန်လုံး အရှင်းသား ကြားလိုက်ရသည်။ ။

ထိုမိန်းကလေးရဲ့ ရှောင်လင့်ချက်မဲ့နေသည့် မျက်ဝန်းတွေကို မြင်ရ
တော့ လေးပင်စွာ သက်ပြင်းချမိသည်။ ။

"ဟူး ... ချေလိုက်တာ"

ငါတော့ သွားပါပြီ။

ဒီလို ခပ်ချောချော ကောင်မလေးတောင် ဒီလောက်ချေနေတာ ငါ
သာဆို ရင်သွားပြီ။

"မချစ်သင့်တဲ့ သူကို ချစ်မိတဲ့ ကျွန်တော့် အမှားပဲပေါ့"

★ ★ ★

အိမ်ရောက်တော့ လိုင်းသုံးနေရင်း noti တက်လာသည်။ ။

Thant Sin and Chi commented your activity .

"Con con ကွာ သားကြီးရာ တစ်ပိုင်းကျွေး၊ ဟေ့ကောင်"

"ပန်ဒါကောင် မုန့်ဝယ်ကျွေးစမ်း တကယ့်ကို con con"

ကြည့်လိုက်တော့ .. Nyi Min Yan and Shein Htet Naing are now friend ဆိုတဲ့ activity .

ရိုန်း wall ထဲဝင်ကြည့်လိုက်တော့ Friend ဖြစ်နေပြီ။

ဟာ 1st yr ဆရာကန်တော့ပွဲ နေ့ကတည်းက add ထားတာ နောက်ဆုံးတော့ လက်ခံလိုက်ပြီ။

"Fb acc လေးတောင် 2nd yr မှ လက်ခံတယ် ချေချက်ကွာ"

အပိုင်း (၄)

ရိုန်းထက်နိုင် အိမ်ရောက်တော့ လိုင်းဖွင့်ပြီး ညီမင်းယံဆိုသည့် နာမည်ကို ရှာကြည့်မိသည်။ ။

"ငါ့ကို add ထားတာပဲ"

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် add ထားမှန်း သိတောင်မသိ။ ရိုန်းထက်နိုင် ဆိုသည်မှာ လည်း fri request တက်ရင် ကြည့်တောင် မကြည့်တတ်သည့် လူမျိုး။

"ဒီကောင်လေး wall ထဲ ဝင်ကြည့်မိတာ မသောက်ဘဲ မူးသွားတာပဲကွာ"

Wall တစ်ခုလုံး ရုပ်ရှင်အကြောင်း၊ သီချင်းအကြောင်း၊ စာအုပ်တွေအကြောင်းနဲ့ ပြည့်နေရော။

ရုပ်ရှင်မှ နိုင်ငံကိုစုံတာ။ တရုတ်၊ ဂျပန်၊ ကိုရီးယား၊ အင်္ဂလိပ်၊ ထိုင်း၊ ဖိလစ်ပိုင်၊ အကုန်ပါသည့်အပြင် ကာတွန်းတွေရော။

တင်ထားလိုက်တဲ့ ကိုရီးယား မင်းသမီးပုံတွေကလည်း မနည်းမနော။ ။ သူ့ပုံအောက်မှာ လည်း ကောင်မလေးတွေဝင် ment ထားတာ ဘာသာကို စုံနေတာပဲ။ oppa ခေါ်တဲ့ သူနဲ့ gege ခေါ်တဲ့ သူနဲ့ P" ခေါ်တဲ့ သူနဲ့ Se

npai ခေါ်တာတွေကရှိသေး။

ရှုပ်ယှက်တွေ ခက်နေရော။ သိချင်လို့ ဝင်ကြည့်မိတဲ့ ရှိန်းထက်နိုင်အမှား။

"ရှိန်းက တော်တော် နှာဘူးထတာပဲကွာ"

ညီမင်းယံ တကယ်အံ့ဩမိသည် ။ ဘယ့်နှယ် ရှိန်း wall တစ်ခုလုံးက အကိတ်မတွေ၊ ထိုင်းမ ချောချောလေးတွေ၊ sexy မင်းသမီးတွေပုံနဲ့ ပြည့်နေသည် လေ။

"သောက်ကျိုးနည်း ဘာပုံတွေလဲ"

ဟိုးအရင်က သူ့ပုံတွေက တော်တော်လေးကို ရယ်ရသည် ။ စိတ်ကုန်ဖို့ လည်း ကောင်းသည် ။ ရုတ်တရက် My day ဝင်ကြည့်မိတော့ လန့်ပြီး ဖုန်းတောင် လွှတ်ချမိသည် အထိ။

"အမလေး ဘာပုံကြီးလဲ၊ ဒီလူကြီး ရူးနေတာများ လား"

တကယ်ပါ မျက်နှာအနီးကပ် ပုံကြီးကို မဲရွံ့ပြီး ရိုက်ထားတော့ တော်တော်လေး စိတ်ကုန်ဖို့ ကောင်းသည် ။

"ငါရူးနေလို့ ဒီလောက် ရုပ်ဆိုးတဲ့ သူကို ချစ်မိသွားရတာလား"

ပြောသာပြောနေရတာ အကြည့်က ဖုန်းက မခွာမိသေး။

"Haha"

React ပေးတာတောင် မီးစိမ်း နေရဲ့ သားနဲ့ Seen မပြ reply ဆိုတာ
ဝေးသေး။

"ချေစမ်း သောက်အရူးကောင်ကြီး၊ ခင်များ ပဲ ချေနိုင်မလား၊
ကျွန်တော်ပဲ ချစ်နိုင်မလား ကြည့် လိုက်လေ"

စကားသွားပြောဖို့ တော့ လုံးဝပဲ။ ညီမင်းယံဆိုတာလည်း ခပ်ချေချေ
ကောင်။ စကားလာပြောရင်တောင် ကိုယ့်သူငယ်ချင်း မဟုတ်ရင်
ပြန်ပြောတာမဟုတ်။ စာရိုက်ရမှာ ကို တအားပျင်းသည် လေ။

Fangirl လေးတွေကလွဲရင် ဘယ်သူမှ လည်း သွား add ဖူးသည့်
ကောင်မဟုတ်။

သူ့ထက်တောင် ကျွန်တော်က မာနကြီးသည် ဆိုတာ သိစေချင်သည်
။

* * *

"Wow ချောလိုက်တာ"

ရိုန်းထက်နိုင် messenger ကတတ်လာသည့် noti ကို remove လုပ်
ရင်း model ပုံတွေ ထိုင်ကြည့်နေခြင်း။

"ခုတလော cb မှာ လာစကားပြောတဲ့ သူတွေများ လိုက်တာ တော်

တော်ရှုပ်တယ်"

ဝင်ကြည့်လိုက်ရင်လည်း ဘယ်က မိန်းကလေးတွေမှန်း မသိ။

"ခင်ချင်လို့ တွေ့၊ ဘာတွေနဲ့ ၊ တအား စိတ်ရှုပ်ဖို့ ကောင်းတယ်"

* * *

"ညီမင်းယံ ညီမင်းယံ၊ ဟေ့ကောင် ညီမင်းယံ"

"ဘာလို့ ဒီလောက် အော်နေတာလဲ လဒရဲ့ "

ရိုန်းထက်နိုင် အတန်းသွားတတ်ရင်း ဒုတိယနှစ်အခန်းရှေ့က ဖြတ်
တာနဲ့ ဟိုကောင်လေး သူငယ်ချင်းတွေက သူ့ကိုကြည့်ပြီး ကောင်လေး
နာမည် အော်ခေါ်ကြသည် ။

ဟိုကောင်လေးက အနောက်ဆုံးတန်းမှာ ထိုင်နေရင်းဖုန်းကို သည်း
ကြီးမည်းကြီး နှိပ်နေပုံက ဂိမ်းဆော့နေသည့် ပုံရသည် ။

သူ့ကိုခေါ်နေလို့ ပြန်ဆဲရင်း ကျွန်တော့်ကို မြင်သွားတော့ မျက်လုံး
ကြီးပြူးပြီး အလန့်တကြား ခုံပေါ်မှောက်အိပ် ချလိုက်သည် ။

မျက်နှာတွေပါ ရဲတွတ်လာတာကို ဖြတ်ခနဲ မြင်လိုက်ရသေးသည် ။

"ဘာလဲကွ ဒီကောင်လေးက"

"ခေါင်းကို နည်းနည်းလေးမော့၊ ဟိုဘက်ကို မျက်လုံးပို့ထား၊ ဆံပင်က တစ်ဖက်တည်းကို အကုန်ချထား၊ ဟုတ်ပြီ၊ ရပြီ၊ မလှုပ်နဲ့ တော့ အသက်တောင်မရှူနဲ့ ၊ ၁၂၃"

ရိုန်းထက်နိုင် အတန်းထဲက ထွက်လာတော့ 2nd yr အတန်းရှေ့မှာ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ထိုင်နေတာကို ညီမင်းယံတစ်ယောက် သေချာကျကျနနကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပေးနေသည် ။

ဖုန်းနှင့် ကြမ်းပြင်တောင် ထိတော့မည်။ ကုန်းကုန်းကွကွနှင့် သေချာရိုက်နေတာ။ ပြီးလည်း ပြီးရော မောသွားသည် ထင်ပါရဲ့ တင်ပျဉ်ခွေပြီး ထိုင်ချလိုက်ရော။

ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ကို မြင်ဟန်မတူ။

ထို့နောက်မှာ တော့ ကျွန်တော်အဖွဲ့ သူတို့ ရှေ့က ဖြတ်လျှောက်သွားတော့ ...

"ညီမင်းယံ ငါ့ကိုရိုက်ပေးဦး"

"ညီမင်းယံ ကန်တင်းသွားမယ်လေ"

"ညီမင်းယံ အတန်းတတ်မှာ လား"

"ညီမင်းယံ ဘာလုပ်နေတာလဲ"

"ညီမင်းယံ အိမ်သာသွားရအောင်"

"ညီမင်းယံ"

သူ့သူငယ်ချင်းတွေ အုပ်စုလိုက်ကြီး တစ်ယောက်တစ်ပေါက် သူ့နာမည်ခေါ်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ပြီး ပြောနေကြတာ သိပ်ပြီးမူမမှန်။

"သောက်ကျင့်မကောင်းတဲ့ ကောင်တွေ" ဆိုပြီး တစ်ခွန်းသာပြောပြီး အတန်းထဲ ဝင်ပြေးလေသည်။

"အား ရှက်လိုက်တာ သွားပါပြီ၊ ငါ့ရဲ့ ခပ်တည်တည် image လေးတော့ ပျက်ပါပြီ၊ သူတောင်းစားတွေ အကုန်ပိုင်းစ နေကြတယ် ငါကလည်း ရှိန်းရှေ့မှာ မှ ဘယ်လိုတွေ နေမိနေတာလဲကွာ"

"ဘာတွေ တစ်ယောက်တည်း စကားပြောနေတာလဲ"

"ခြည် အဲ့တာနှင့်ကြောင့် တိမ်တွေပါအောင် ရိုက်ခိုင်းလို့ ငါ့မှာ မပါပါအောင် အောက်ကနေ ပင့်ရိုက်နေရတာ"

"အဲ့တော့ ဘာဖြစ်လဲ"

"ကျွတ်စ် ... ဘာမှ မဖြစ်ဘူး မစကြနဲ့ ကွာ ငါမကြိုက်ဘူး"

ကြည့် ... ကျွန်တော်ပြောတာကို မသိချင်ယောင် ဆောင်နေကြပြန်ပြီ။ ကျွန်တော့်အဖွဲ့က ၁၀ ယောက်ကျော်သည်။ အနောက်ဆုံး ၃ တန်းလောက်အပြည့်။ အမြဲ ဆူညံပွတ်လော ရိုက်နေတတ်သည်။

အတန်းထဲမှာ လည်း ဘယ်သူ့မှ ဂရုစိုက်သည့်သူတွေ မဟုတ်။ တော်တော်လေး ဗရုတ်ကျသည့် အဖွဲ့မို့ အတန်းထဲမှာ အမြင်မကြည်သူ များသည်။

ဘယ်တော့ ချောင်းရိုက်ခံရမလဲမသိ။ လုပ်လိုက်ရင် အမြဲရိုက်ပေါက်တွေ။

အမြင်ကတ်သည့် သူတွေများ သလို လူချစ်လူခင်လည်း ပေါ်သည်။ ။

ဆရာမတွေ၊ စီနီယာတွေ၊ အကုန်လုံးက ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ကို ချစ်ကြသည်။ ။

နေရာတကာ အကုန်ပါပြီး ကျောင်းကိစ္စဆို ရှေ့ဆုံးက ကူလုပ် ပေးကြလွန်းသောကြောင့်ပင်။

တစ်ဖွဲ့လုံးသည် စာကလွဲရင် ကျန်တာအကုန် စိတ်ဝင်စားကြသည်လေ။

စီနီယာတွေနဲ့ အကုန်သိပြီး၊ အကုန်လုံးက ချစ်ကြသည် ဆိုတဲ့ အထဲရှိန်းမပါ။

ရှိန်းတို့ အဖွဲ့က အရမ်းချေသည်။ ။ ဘယ်ဂျူနီယာနဲ့ မှ စကားတောင် ပြောကြတာမဟုတ်။

စီနီယာတွေနဲ့ လည်း ရင်းရင်းနှီးနှီး မနေကြ။ သီးသန့်နေကြသည့် အချေအဖွဲ့။

"သန့်စင် မင်းတို့ ခဏလိုက်ခဲ့"

ကိုသူရဆိုသည့် စီနီယာက အတန်းထဲရောက် လာပြီး ကျွန်တော်တို့ကို လာခေါ်သည်။ ။

"ဗျာ ဘာလို့ လဲ ကိုသူရ"

"Fresher welcome ကိစ္စတွေ လုပ်ရတော့မယ်လေကွာ နီးနေပြီ"

"ဪ ဟုတ်ကဲ့ အခုသွားမလား"

"အေး ၃ ယောက်လောက် လိုက်ခဲ့ကြ 1st yr ကို အရင်သွားကြမယ်ကွာ"

"အိုခေ ကိုသူရ"

* * *

"မင်းတို့ အတန်းပြန်မှာ လား၊ ကိုယ်လိုက်ခဲ့မယ် 3rd yr ပါ တစ်ခါတည်း ဝင်ကြမယ်ကွာ"

1st yr ခန်းထဲဝင်ပြီး welcome ကိစ္စပြောကြပြီး ပြန်ဆင်းလာကြတော့ ကိုသူရက 3rd yr ကို သွားမည်ဟု ဆိုသည်။ ။

"ကျွန်တော် မလိုက်လို့ ရမလား"

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ လိုက်ခဲ့လေကွာ မင်းကလည်း "

"ဗျာ ဟို ကျွန်တော်ဗိုက်ဆာလို့ ကန်တင်းသွားတော့မယ် ဟေ့ကောင်တွေ ငါကန်တင်းကစောင့်မယ်"

ညီမင်းယံတစ်ယောက် ပြောလည်း ပြော လှေကားက ပြေးဆင်းသွားသည်။ ။

"Fresher welcome မှာ"

ရှိန်းထက်နိုင်တို့ အခန်းထဲကို 4th yr ကစီနီယာတွေ ဝင် လာပြီး welcome ကိစ္စတွေ လာပြောနေသည်။ ။

2nd yr က ကလေးတွေလည်း ပါတာပဲ။

"ညီမင်းယံ သူငယ်ချင်း ၂ ယောက်ပါလား အဲ့ကောင်လေးက ဘာလို့
မပါတာပါလိမ့်"

"ဟမ် ဘာပြောတယ်"

"ဘာမှ မဟုတ်ဘူး "

ရိုန်းထက်နိုင်တို့ အနားကို ကိုသူရ ရောက်လာသည် ။

"မင်းတို့ welcome မှာ ဘာလုပ်ကြမှာ လဲ"

"ဘာမှ မလုပ်ဖြစ်ဘူး"

"သီချင်းရော"

"မဆိုကြဘူး"

"ကောင်းပြီ တစ်ခုခု လုပ်ချင်တာရှိရင် စာရင်းလာပေးကြ"

"ဟုတ်ကဲ့"

ကိုသူရဘေးကနေ ဟိုကလေး၂ယောက် ပါလာရပ်ပြီး နားထောင်နေ
ကြသည် ။

* * *

"အန်တီရေ စတင်းအနီမှာ ထားတာ မရသေးဘူး ကျွန်တော် ဒီနေ့
သောက်မှာ နော်"

ညီမင်းယံ ကန်တင်းမှာ အအေးမှာ တာ မရသေးလို့ အာပြကြီးနှင့် လှမ်းမှာ ရင်း ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ကြည့်နေသည်။ ။

"ကျွတ်စ် တစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ ပျင်းဖို့ ကောင်းလိုက်တာ"

လာချတဲ့ အအေးသောက်ရင်း ပိုက်ဆံတစ်ခါတည်း ရှင်းထားလိုက်သည်။ ။

"အတန်းလည်း မရှိတော့ဘဲနဲ့ ဟိုကောင်တွေ ကြာလိုက်တာကွာ၊ မလာသေးဘူးလား မသိဘူး ဂိမ်းဆော့နေတာပဲ ကောင်းပါတယ်"

ဖုန်းထဲကို အာရုံရောက်နေစဉ် ဘေးကဝိုင်းက ကောင်မလေးတွေ စကားပြောသံ ကြားလိုက်ရသည်။ ။

"ကိုကိုရှိန်းထက် လာပြီ၊ ချောလိုက်တာ"

ကြည့်လိုက်တော့ ဆံပင်က ဘုတ်သိုက်၊ လွယ်အိတ်အနီကို တစ်ခြမ်း လွယ်ထားပြီး ထီးအဝါကြီး တစ်ချောင်းနဲ့ စိတ်ကုန်စရာ။ အင်္ကျီဖြူနှင့် ပုဆိုးနက်ပြာကို တွဲဝတ်ထားလေသည်။ ။ အဝတ်များကလည်း မီးပူမတိုက်ထားသဖြင့် ကြေမွနေသည့်ပုံ။ အသားညိုညိုကပင် သူဝတ်ထားသည့် အဖြူရောင်ကြောင့် မည်းသွားသလိုလို။

ပုံစံက အတော်လေး စိတ်ပျက်ဖို့ ကောင်းသည်။ ။ ဒါကိုတောင် သူဘာကြောင့် ချစ်ခဲ့မိသလဲ စဉ်းစား၍ မရ။

ချောလားဆိုတော့ ချောရင်လည်း ချောမှာ ပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ညီမင်းယံ အကြိုက်ပုံစံလည်း မဟုတ်။

ညီမင်းယံ ကြိုက်တာက ဖြူဖြူဖွေးဖွေးနဲ့ ချစ်ဖို့ ကောင်းတဲ့ ကောင်မလေးတွေကိုသာ။

ဒါပေမဲ့လည်း အကြည့်ချင်း ဆုံသွားတော့ အဲဒီစူးရှသည့် မျက်ဝန်းတွေ၊ မိန်းမောစရာ ကောင်းအောင် အကြည့်တွေကြောင့် လူကဆေးမိနေသလို မျက်လုံးက မခွာမိ။

ကျွန်တော့်အတွက်တော့ အချစ်ဆိုတာ မျက်ဝန်းတွေကနေ စခဲ့တယ်၊ အကြည့်တွေနဲ့ ရင်ခုန်ခဲ့ရတယ်။

"ရှိန်း"

၁ မိနစ်လောက် စိုက်ကြည့်နေမိသည် ။ သူကန်တင်းထဲ ဝင်လာကတည်းက ဆိုပါတော့ ။

တကယ်တမ်း သူလည်း ဘေးဝိုင်းမှာ ရောက်လာရော အကြောက်ကြောက်အလန့်လန့်ဖြင့် ထထွက်ခဲ့သည် ။

"ဟိုကောင်လေးက ညီမင်းယံ မဟုတ်လား"

"အေး"

"ဘာလို့ ထထွက်သွားတာလည်း မသိဘူး သူကြည့်ရတာ ထွက်ပြေးသွားတာနဲ့ ပိုတူနေတယ်"

"အင်း"

တကယ်တော့ ရှိန်းထက်နိုင်လည်း သိချင်သည် ။

ဘာလို့ လဲ၊ ဘာကြောင့် သူ့သူငယ်ချင်းတွေက သူ့ကိုတွေ့တာနဲ့ ညီမင်းယံနာမည် အော်ခေါ်ပြီး စကြတာလဲ။

ဘာလို့ ညီမင်းယံက သူ့ကိုတွေ့တာနဲ့ ခပ်ဝိုင်းဝိုင်း မျက်ဝန်းလေးတွေ ပိုပြူးသွားပြီး မျက်နှာတွေ ရဲလာကာ ရှောင်ရှောင်ပြေးရတာလဲ။

ခုတလော ဒီအဖွဲ့နဲ့ ပဲ ခဏခဏတွေ့နေပြီး တော်တော်လေး သတိ

ထားမိနေသည်။ ။

"ဘာတွေ တွေးနေတာလဲ မှာ စရာရှိတာမှာ လေ ရှိန်းထက်နိုင်"

"အေး"

"ဟာ အတန်းထဲလာသွားတဲ့ ကလေးတွေပဲ၊ ဪ ညီမင်းယံပါ ပြန် ပါလာတာပဲ"

"ဟမ်"

ရှိန်းထက်နိုင် တအံ့တဩ ဆိုင်ရှေ့ကိုကြည့်လိုက်တော့ သူငယ်ချင်း တွေ အတင်းဆွဲခေါ်လာလို့ ယက်ကန်ယက်ကန်နှင့် ပါလာသည့် ကောင် လေး။

"ညီမင်းယံ"
